

MIT O SELENE

Dawno temu w starożytnej Grecji bogini tarczy księżycowej i siostra Heliosa, boga słońca, Selene jeżdżąc swym boskim rydwanem, w który zaprzęgnięte były świetliste rumaki, czuwała nad gwiazdną nocą. Była ona delikatna oraz piękna. Odziana była w piękne szaty z jedwabiu. Uwielbiała śpiewać wieczorami w swej srebrzystej altance. Miała ona również swój ciemny jak noc, skrzący się pałac. Helios był zaś złocisty i jaskrawy, jak samo słońce. Bóg ten był silny i muskularny. Jak jego siostra Selene miał on swój pałac, jednak był on błyszczący i jasny. Kochała Selene swego brata Heliosa, jak siebie samą. Mimo, że byli dwoma przeciwieństwami, rodzeństwo chciało każdą chwilę spędzać razem.

Zazdrosna Eos, ich siostra, nie cierpiała Selene. Uważała, że tylko ona zasługuje na uznanie i miłość Heliosa. Szydziła z bardziej urodziwej i mądrzejszej siostry.

Pewnego razu, gdy piękna Selene i złocisty Helios przechadzali się razem, Eos nie wytrzymała. Udała się do Zeusa i podstępem okłamała go, iż Selene zsyła na Ziemię niebezpieczne bóstwa astralne, które ją rujnują. Zeus wybuchł gniewem i natychmiast wygnał Selene do Kosmosu. Zrozpaczona bogini księżyca, rozstała się ze swym ukochanym bratem w bólu i smutku.

Odtąd krążąc wokoło Ziemi swym złocistym rydwanem, woła swego brata z oddali.

Marysia Dziurdzia

Klasa 5b

2015/2016